

What the bleep do we (k)now.

In den beginnen was er leegte met oneindig veel mogelijkheden waarvan u er één bent.

Wat is er aan de hand en waarom ben ik hier? Waar komen we vandaan? - Wat doet kwantumfysica? Immense kwantummechanische isotopen. - Natuurkunde van mogelijkheid. Kwantummechanica laat toe Uiterste geest. Hersenen zijn in staat om miljoenen - Een neurale netwerk Waterval van biochemische - Een emotioneel reactie van moleculen

De hersenen weten het verschil niet tussen wat het ziet in haar omgeving en wat het zich herinnert. We stellen het hologram in werking. Hoe we de wereld om ons heen ook observeren

Hoe kun jij doorgaan de wereld als werkelijkheid te zien als hetgeen dat bepaald wat realiteit is, ongreepbaar is? Bestaan alle realiteiten gelijktijdig? Zouden er meerdere mogelijkheden naast elkaar kunnen bestaan? Heb je ooit je zelf bekeken door de ogen van degene die je geworden bent? En heb je naar jezelf gekeken door de ogen van de ultieme waarnemer? Wie zijn wij? Waar komen we vandaan, wat zouden we doen en waar gaan we naar toe? Waarom zijn we hier? Dat is de ultieme vraag, nietwaar? Wat is realiteit?

Wat ik meende wat onwerkelijke was lijkt op sommige manieren werkelijker dan wat ik dacht wat werkelijkheid was wat nu meer onwerkelijk lijkt. Je kunt het niet uitleggen en iedereen die zichzelf verliest in het proberen iedereen die teveel tijd spendeert om het te proberen uit te leggen gaat waarschijnlijk voor eeuwig verloren in het konijnenhol van mysterie. Ik denk des te meer je kijkt naar kwantumfysica des te meer mysterieus en opmerkelijk het zal worden. Kwantumfysica kort samengevat is een fysica van mogelijkheden.

Dit zijn vragen. Dit zijn gerichte vragen over hoe wij de wereld ervaren of er een verschil is tussen hoe wij de wereld ervaren en hoe deze werkelijk is. Heb je ooit bedacht waar gedachten van gemaakt zijn? Ik denk dat we bij kinderen vandaag de dag zien dat er weinig waardering is voor de kracht van het denken. Elke leeftijd, elke generatie heeft z'n eigen stellingen. Dat de wereld plat is, of juist rond, enzovoorts. Er zijn honderden verstopte stellingen zaken die we van als vanzelfsprekend beschouwen, die al dan niet waar zijn. Natuurlijk, in de meeste gevallen zijn deze historisch niet juist. Dus vermoedelijk, als we ook maar iets uit onze geschiedenis leren veel van wat we vanzelfsprekend aannemen over de wereld, is gewoonweg niet waar. Maar we zitten gevangen in deze regels zonder ze vaak zelfs te kennen. Dat is een paradigma.

Modern materialisme geeft mensen het idee dat ze zich niet verantwoordelijk hoeven te voelen net zoals dat zo vaak gebeurt bij geloof. Maar ik denk dat als je kwantummechanica serieus genoeg neemt de verantwoordelijkheid in je schoot geworpen wordt. Kwantummechanica geeft geen duidelijke antwoorden en is niet geruststellend. Het zegt dat de wereld een grote mysterieuze plek is. Techniek is niet het antwoord, maar ik zal je niet vertellen wat het antwoord is omdat je oud genoeg bent om voor jezelf te beslissen. Is iedereen een mysterie? Is iedereen een raadsel? Dat zijn ze zeer zeker.

Door jezelf deze diepere vragen te stellen, ga je anders in het leven staan. Het laat een frisse wind waaien. Het maakt het leven meer plezierig. De echte truc tot het leven is niet om kennis te hebben maar om geheimzinnig te zijn. Het is tijd om wijs te worden. Waarom creëren we steeds dezelfde realiteit? Waarom hebben we steeds dezelfde relaties? Waarom krijgen we dezelfde banen steeds maar weer? In deze eindeloze zee van mogelijkheden die om ons heen bestaat hoe komt het dat we steeds hetzelfde creëren? Is het niet wonderbaarlijk dat we denken dat we totaal geen zeggenschap over ons leven hebben? Is het mogelijk dat we zo geconditioneerd zijn in ons dagelijkse leven dat we het idee accepteren dat we overal controle over hebben? We zijn geconditioneerd om te geloven dat de externe wereld realistischer is dan de

interne wereld. Dit nieuwe wetenschapsmodel zegt net het tegenovergestelde. Het zegt dat onze innerlijke wereld bepaalt wat er buiten ons gebeurt.

Er is een fysieke realiteit die absoluut vast is maar toch. Als je het op deze manier wilt zeggen, wordt het pas werkelijkheid als het tegen een ander stuk van fysieke realiteit aanbots. Dat andere stuk zouden wij kunnen zijn en natuurlijk wij zijn deels van die momenten maar het hoeft niet. Het kan ook gewoon een stuk rots zijn dat langs komt vliegen en een wisselwerking heeft met deze vage massa van dingen en het lokt zeker genoeg een bepaalde staat van bestaan uit. Er waren filosofen in het verleden die zeiden; 'Als ik een tegen rots trap en mijn teen bezeer, is dat echt'. 'Ik voel hem, dus hij bestaat. Het is helder. En dat betekent dat het realiteit is'. Maar het blijft een ervaring en het blijft de perceptie van deze persoon dat het echt is.

Wetenschappelijke experimenten hebben aangetoond dat als we een persoon nemen en diens hersenen aansluiten op bepaalde PET-scans of computertechnologie en hen vragen om naar een bepaald object te kijken als zij kijken lichten bepaalde delen van de hersenen op. En dan wordt hen gevraagd de ogen te sluiten en zich hetzelfde object voor te stellen. En als zij zich dat zelfde object voorstellen zorgt het er voor dat dezelfde delen van de hersenen oplichten alsof zij er werkelijk zelf naar kijken. Daarom deinzen de wetenschappers terug en vragen zich af: Wie ziet er dan? Zien de hersenen? Of zien de ogen? En wat is werkelijkheid? Is werkelijkheid datgene wat we met onze hersenen zien of is werkelijkheid datgene wat we met onze ogen zien? De waarheid is dat de hersenen het verschil niet weten tussen wat ze zien in hun omgeving en wat ze onthouden omdat dezelfde specifieke neurale netwerken dan aan het zenden zijn. Stellen ze dan de vraag: Wat is werkelijkheid?

We worden bedolven onder grote hoeveelheden informatie binnenkomend in ons lichaam wordt het door ons verwerkt het komt binnen via onze zintuigen en stapelt zich op en bij iedere stap verwijderen we informatie. En uiteindelijk is datgene wat in ons bewustzijn bovenkomt datgene wat ons het meest kunnen gebruiken.

De hersenen verwerken 400 miljard stukjes informatie per seconde maar wij slechts 2000 nemen we bewust op en die informatie gaat over de omgeving, ons lichaam en tijd. We leven in een wereld waar we alleen het topje van een ijsberg zien de klassieke top van een enorme kwantummechanische ijsberg.

Heb jij veel foto's te ontwikkelen? - Nee, jammer, ik zie je later wel.

Indien de hersenen 400 miljard stukjes informatie verwerken en ons bewustzijn er slechts 2000 herkent dan komt de rest van de informatie toch binnen in onze hersenen. Het ontvangt die informatie maar we gebruiken het niet. We integreren het niet. Daar doen we niets mee.

De ogen zijn als een lens. Maar je kijkt met de achterkant van de hersenen. Daar zit de visuele cortex. Vergelijk het met de film in een camera. Wist je dat de hersenen alleen dat opslaan wat ze kunnen zien? Dit is belangrijk. Bijvoorbeeld: Deze camera ziet veel meer om mij heen dan er werkelijk is. Omdat hij niet bevooroordeeld is. De enige film die draait, gaat over wat ze kunnen zien. Het is dus mogelijk dat onze ogen, onze camera's, meer zien dan wat de hersenen bewust kunnen projecteren? Onze hersenen werken zo dat we alleen zien wat wij mogelijk achten. We toetsen het aan reeds bestaande concepten en conditioneringen die we hebben opgeslagen.

Een mooi verhaal welk en ik geloof dat het waar is. Dat toen de Indianen, de originele bewoners van Amerika op een Caribisch eiland het schip van Columbus zagen, zagen ze het in het totaal niet. Omdat het zo anders was dan wat ze voorheen ooit gezien hadden, zagen ze het niet. Toen de vloot van Columbus arriveerde in het Caribisch gebied was geen van de inboorlingen in staat de schepen te zien ondanks dat ze aan de horizon te zien waren. De reden waarom ze de schepen nooit zagen, was omdat er in hun hersenen geen kennis of ervaring was dat klippers bestonden. De Sjamaan ziet dat er een verstoring in de oceaan is,

maar hij ziet geen schip maar hij vraagt zich af waardoor de verstoring ontstaat. Iedere dag gaat hij uit en kijkt, kijkt en kijkt. En na verloop van tijd is hij in staat de schepen te zien. Wanneer hij de schepen ziet, vertelt hij aan iedereen dat er schepen zijn. Omdat iedereen hem vertrouwt en gelooft, zien zij het ook.

We scheppen de werkelijkheid. We zijn werkelijkheidscheppende machines. We scheppen continu de effecten van de werkelijkheid.

We zien pas iets na reflectie in de spiegel van de herinnering.

Of we al dan niet in een illusie leven is een vraag zonder antwoord. Ik denk dat dit een groot filosofisch probleem is waar we mee om moeten gaan in termen van wat de wetenschap kan zeggen over onze wereld omdat we altijd de waarnemer zijn van de wetenschap. We worden beperkt door dat wat de hersenen binnenkomt die vervolgens bepalen wat we zien. Het is dus mogelijk dat het allemaal een illusie is, dat we niet de mogelijkheid hebben om te zien dat er werkelijk is.

Je hersenen maken geen verschil niet tussen wat buiten en binnen gebeurt.

Er is geen 'buiten' dat losstaat van wat zich 'binnen' afspeelt.

Gaat alles goed? Ik hoorde je schreeuwen. Was het alweer een droom? Jij was een Indiaan kijkend naar het schip van Columbus dat tevoorschijn kwam uit de dunne lucht. En de medicijnman bleef jou maar slaan. Gaaf, dat is Misschien was het een vorig leven of parallelle realiteit of een toekomstig leven. Doe normaal. Misschien probeerde die droom je de waarheid te vertellen. Ik veronderstel dat het afhangt van wat jij denkt wat echt is. Misschien moet je andere pillen proberen. Mijn pillen zijn goed. Dank je wel. Ik moet me aankleden. Ik hoop dat jij je beter voelt, Amanda. Mijn god, Amanda. Je kunt zo'n trut zijn.

Er zijn keuzes in de richting waarin je leven loopt die afhankelijk zijn van minieme kwantumeffecten die nooit weggespoeld worden.

Eerst spreken we over de subatomaire wereld en dan pas praten we over realiteit. De subatomaire wereld is een fantasie van gekke natuurwetenschappers die probeerden te ontdekken wat er in vredesnaam gebeurt tijdens kleine experimenten. Met kleine experimenten bedoel ik grote energie in kleine ruimtes in korte heel korte periode. Er gebeuren idiote dingen in die dimensie en de subatomaire natuurkunde wil dit allemaal verklaren.

We hebben een nieuwe wetenschap nodig en het heet kwantumfysica. Maar die is onderwerp van heel veel omstreden hypothesen. Gedachten, gevoelens, intuïties wat er echt aan de hand is.

Materie is niet wat we lang dachten. Voor wetenschappers is materie altijd statisch en voorspelbaar geweest.

Binnen alle atomen en moleculen, al de ruimte eromheen nemen de deeltjes slechts een onbetekenend deel in van een atoom of een molecuul: de fundamentele deeltjes. De rest is vacuüm.

Deeltjes lijken voortdurend te komen en te gaan. Maar waar zijn ze dan als ze er niet zijn? Dat is een listige vraag.

Ik ga je twee antwoorden geven; antwoord nummer één: ze gaan naar een ander universum waar de mensen in dat universum zich hetzelfde afvragen over die deeltjes wanneer ze naar ons universum gaan. Ze zeggen: 'Waar gaan ze heen? '

Er bestaat een vermoeden dat de wetten van de natuurkunde geen groot verschil maken tussen verleden en toekomst. Het is bijvoorbeeld een raadsel in de fundamentele fysica waarom we ons het verleden kunnen herinneren en dezelfde kennis hebben van de toekomst.

Het is een raadsel vanuit dat standpunt gezien waarom wij de toekomst kunnen beïnvloeden maar niet het verleden. Die dingen, het verschil in toegang tot verleden en toekomst het verschil van onze invloed op de toekomst en het verleden zijn zo fundamenteel voor de manier waarop wij de wereld ervaren dat het mij lijkt dat als we er niet nieuwsgierig naar zijn hetzelfde is als met één been al in het graf staan.

Heb je zin om te basketballen? Je hoeft niet zo te doen. Kom op, spelen. Hij mag je. Heb je geen tijd om één tegen één te spelen? Hoe lang is het geleden dat je gespeeld hebt? Jij hebt de bal. Doe een worp. Nee, dame. Niet vanaf hier. Dit is buiten het veld. Je dient in het veld te zijn om aan het spel mee te doen. Welkom bij Duke Reginald's Veld van Onbeperkte Mogelijkheden. Spelregels: de laatste moet erin. Dat doet pijn. - Het heeft je niet eens geraakt. En het is niet massief.

Deze bal is voornamelijk leeg. In feite is het universum voornamelijk leeg. We denken dat ruimte leeg is en materie vast. Maar in wezen klopt dat niet. Materie bestaat niet uit substantie.

Kijk eens naar een atoom. We zien een atoom als een soort harde bal. Maar eigenlijk zit er een klein puntje van heel dichte materie in het midden met daaromheen een soort pluizige wolk van elektronen die komen en gaan. Maar dan blijkt dat zelfs dat niet klopt. Ook de kern waarvan wij denken dat die vast is, bestaat ook weer niet, net als de elektronen. Je kunt alleen over deze onwerkelijke materie zeggen dat het meer een soort gedachte is, een geconcentreerd stukje informatie.

Dingen zijn niet gemaakt van andere dingen maar van ideeën, concepten of informatie.

Zoals ik al zei, ik heb het nooit aangeraakt. De elektronen worden geladen en duwen de andere elektronen weg, voordat ze elkaar raken. Dus ze raken elkaar niet. Kom, zet je spullen neer. Niemand zal ze meenemen. Zoals ik al zei, dit is mijn speelplaats. Het is geen probleem. Hoe lang is het geleden? Ik zal te laat komen

Slechts in onze bewustzijn gaan voorwaarts in de tijd. In de kwantumtheorie kun je ook achteruit in de tijd. *Je kunt altijd terug gaan in de tijd. Wat is er aan de hand? Bedenk dat het leeg is. Hoe weet je dit allemaal? Ik lees de Quantum strips. Iedereen denkt dat die voor kinderen zijn, maar ik weet dat ze echt zijn. Dat is hoe ik mijn magie overbreng op de speelplaats. Ik kies altijd eerst het wonderkind. Hij heeft een rare manier van doen. - Dr Quantum zegt dat iedereen het heeft. Iedereen doet het. Ze doen het constant waar en wanneer je ook maar kijkt.*

Als je niet kijkt, is het als een golf. Als je wel kijkt, is het een deeltje. Als je niet kijkt zijn er heel veel mogelijkheden. Als je kijkt, zie je deeltjes van ervaring. Eén deeltje, wat wij ons voorstellen als materie bestaat in de zogenaamde 'superpositie', uit een brede golf van mogelijke locaties. En het is overal tegelijkertijd. Op het moment dat je kijkt springt het naar een van de mogelijke posities.

De kwantumsuperpositie betekent dat een deeltje zich op of in twee of meer plaatsen of toestanden tegelijk kan bevinden. Dat is een bizar idee. Het is een van de kenmerken van de kwantumwereld.

Superhelden gebruiken hun superpositie met de wereld als potentiële lagen van realiteit tot wij kiezen. Helden kiezen wat ze willen zoals op meerdere plaatsen tegelijkertijd zijn en alle mogelijkheden ervan te ervaren, tot ze op hun plaats vallen. De vraag is, hoe ver wil je gaan in een konijnenhol? Mooie worp.

Hoe kan een object op twee of meerdere plaatsen tegelijk zijn? Dat is simpel. Je moet dingen niet als zien als dingen. We denken dat alles om ons heen dingen zijn die bestaan. De dingen bestaan gewoon zonder dat ik er invloed op heb of een keuze in heb. Dat soort denken moet je stoppen. In plaats daarvan moet je zien dat de materiële wereld om ons heen, de stoelen, de tafels, de kamers, het tapijt, inclusief de camera niets anders is dan mogelijke bewegingen van het bewustzijn. En ik kies uit die bewegingen één moment om mijn feitelijk ervaring te manifesteren. Die manier van denken moet je je eigen maken. Maar het is zo

radicaal anders, omdat we de wereld zien als een gegeven dat losstaat van onze ervaring. Het is er al onafhankelijk van mijn ervaring.

Dat klopt niet. De kwantumfysica is daar duidelijk over geweest. Heisenberg, de medeontdekker van de kwantumfysica zei dat atomen geen dingen zijn, het zijn slechts mogelijkheden.

Dus in plaats van te denken over voorwerpen moet je denken over mogelijkheden. Het zijn allemaal mogelijkheden van bewustzijn.

In verscheidende laboratoria in de Verenigde Staten, kun je objecten zien die groot genoeg zijn om met het blote oog te worden gezien en dat deze op twee plekken tegelijk zijn. Je kan er daadwerkelijk een foto van maken. Ik denk dat als jij een foto laat zien, de mensen 'nou en' zullen zeggen. 'Hier zie je een mooie klodder van gekleurd licht en ik zie dat er een beetje van hier is en hier nog wat. Je hebt dus een foto van twee stippen. Wat is daar bijzonder aan?' Jij zegt: 'kijk in de kamer, je kan het daar zien'. Ik heb daar twee dingen gezien. - Nee dat zijn niet twee dingen dat is één ding. Het is hetzelfde ding op twee plaatsen. Ik denk niet dat mensen met open mond zullen staan omdat ik denk dat mensen het niet echt zullen geloven. Ik bedoel niet dat mensen zullen zeggen dat je liegt of dat de wetenschappers in de war zijn. Ik denk dat het zo mysterieus is, dat je niet eens begrijpt hoe verbazingwekkend het is. En bovendien heb je Star Trek en zo gezien. 'Beam me up, Scotty'. Dus het lijkt allemaal soort van ach, wat betekent het eigenlijk echt? Je moet er echt bij stilstaan dat één ding op twee plaatsen tegelijkertijd is.

Maar mensen doen hun dingen, gaan naar huis en leiden hun leven alsof er niets buitengewoons is gebeurd. Wat wil je anders? En tegelijkertijd gebeurt er iets ongelooflijk fantastisch voor je ogen. Kwantumfysica berekent alleen mogelijkheden. Als we dat accepteren, dan rijst meteen de volgende vraag: Wie en wat kiest uit die mogelijkheden en creëert aldus de gebeurtenis? Het is meteen duidelijk dat het bewustzijn een rol moet spelen. De waarnemer kan niet genegeerd worden.

We weten wat een waarnemer doet, vanuit het oogpunt van de kwantumfysica. Maar we weten niet wie of wat de waarnemer eigenlijk is. Dat betekent echter niet hebben geprobeerd de vraag te beantwoorden. We kruipen in uw hoofd, in elke mogelijke opening om een waarnemer te vinden. Maar niets, er is niemand thuis. We vinden niemand in de hersenen, niemand in de cortex, niemand in de subcortex of in het limbische systeem. Geen waarnemer. Er is daar niemand die zich een waarnemer kan noemen. En toch ervaren we die waarnemer die de wereld observeert.

Is dit de waarnemer? Het is zo ingewikkeld om die idiote, absurde wereld van kwantumdeeltjes en de manier waarop zij reageren te begrijpen? Is dit dan de waarnemer?

In mijn vorm, is de waarnemer de geest binnen in een bio-lichaamspak van vier lagen. Het is als de geest in de machine. Het is het bewustzijn wat het voertuig voortbeweegt en de omgeving waarneemt. De vier lagen van het bio-lichaamspak hebben allerlei sensorsystemen om tekenen van de omgeving op te pikken.

Waar ben je in vredesnaam? Ik heb een studio vol met mensen maar, jemig! Er is geen fotograaf. Waar kan zij zijn? Marsmannetjes? Het monster van Loch Ness? Of een spannend afspraakje?

In Washington DC, de zogenaamde moordhoofdstad van de wereld vond een groot experiment plaats in de zomer van 1993 waar 4000 vrijwilligers vanuit meer dan 100 landen bijeen kwamen om voor lange periodes gedurende de dag samen te mediteren. Het was van te voren voorspeld dat door zulk een grote groep een vermindering van 25% zou plaatsvinden in geweldsdelicten zoals bevestigd door de F.B.I. in Washington die zomer. Het hoofd van de politie kwam op televisie om te zeggen dat er een halve meter sneeuw nodig is om geweldsdelicten in Washington DC deze zomer met 25% te verminderen. Maar uiteindelijk werd de politie medewerker en schrijver van deze studie omdat het resultaat inderdaad een vermindering van 25% aan gaf

welke we konden voorspellen op basis van 48 voorgaande studies welke reeds op een kleinere schaal waren gedaan.

Dit leidt natuurlijk tot de vraag, beïnvloeden mensen de wereld van realiteit die ze zien? Reken er maar op. Iedereen beïnvloedt de realiteit welke we zien zelfs als we proberen om dat te verbergen en slachtoffer te spelen. We doen het allemaal.

Vertel me waar je bent. Oké. Maar haast je, alsjeblieft? Deze modellen bezorgen mij hoofdpijn. Tien minuten.

Mr Masaru Emoto

Onze ondergrondse tentoonstelling komt van Mr Masaru Emoto uit Japan. Mr Emoto raakte bijzonder geïnteresseerd in de moleculaire structuur van water en waardoor het wordt beïnvloed. Water is het gevoeligste voor invloeden van de vier elementen. Mr Emoto dacht dat het misschien zou reageren op non-fysieke gebeurtenissen. Dus startte hij een aantal studies op, zorgde voor mentale stimuli en fotografeerde het met een donkere veldmicroscop. Deze eerste foto is een foto van het water bij de Fujiwara Dam. En deze foto is van hetzelfde water nadat een Zen Boeddhistische monnik het gezegend had. In de volgende serie foto's plakte Mr Emoto op papier geschreven woorden op flessen gedestilleerd water en liet ze een nacht buiten staan. Deze eerste foto is gemaakt van puur gedestilleerd water. Deze volgende foto's, zoals u kunt zien, zijn allemaal anders. Dit is de 'Chi van Liefde'. En we gaan verder naar 'Dank U'. En u kunt zien waar hij die woorden geplakt heeft, op deze fles hier. Maar indien u Japans kunt lezen, wist u dat al. Mr Emoto spreekt over de gedachte of intentie als drijvende kracht. Hoe die invloed op de moleculen precies werkt, weet niemand behalve de watermoleculen zelf, natuurlijk.

En het is werkelijk fascinerend wanneer u in gedachten houdt dat 90% van ons lichaam uit water bestaat. Dat geeft te denken, nietwaar? Als gedachten dat met water kunnen doen wat kunnen gedachten dan met ons doen?

Enkel gedachten kunnen het lichaam veranderen. De meeste mensen beïnvloeden de werkelijkheid niet op substantiële wijze omdat zij niet geloven dat zij het kunnen. Zij schrijven een intentie op en vegen die weer uit, omdat ze het dom vinden om zoiets te doen 'Ik kan dat niet'. En dan schrijven ze het weer en wissen het weer. De heeft qua tijd weinig effect. Het komt erop neer dat ze ervan overtuigd zijn dat ze het niet kunnen.

Als je met iedere vezel van je wezen overtuigd bent dat je op water kunt lopen, dan lukt dat ook. Ja, dan lukt het. Het heeft te maken met positieve gedachten. Het idee erachter is prachtig, positief denken maar meestal betekent het dat ik een dun laagje positieve gedachten een hele massa negatief denken bedekt. Met positieve gedachten vermom je dus en wezen je negatieve gedachten.

Als je in dingen denkt, maak je de werkelijkheid concreter dan hij is. Dan lopen we vast. Alles wordt hetzelfde. Als werkelijkheid concreet is, kun je die niet veranderen. Maar als realiteit bestaat uit mijn mogelijkheden van het bewustzijn, dan vraag je je meteen af hoe je die kunt veranderen of verbeteren. Hoe kan ik het gelukkiger maken? Zo verdiepen we het beeld dat we van onszelf hebben. In het oude gedachtegoed kunnen we niets veranderen omdat we geen invloed hebben op de werkelijkheid. Werkelijkheid bestaat uit objecten die luisteren naar natuurkundige wetten. De wiskunde zegt wat ze doen in een bepaalde situatie wat zij zullen doen in een bepaalde situatie. Ik degene die het ervaart, speel daar geen enkele rol in. In het nieuwe denken speelt wiskunde ook een rol. Het biedt de mogelijke plaatsen die deze bewegingen kunnen innemen. Maar het geeft ons niet de werkelijke ervaring in het bewustzijn. Ik kies voor die ervaring. En dus schep ik letterlijk mijn eigen werkelijkheid. Het mag klinken als een enorme, opgeblazen claim door New Agers zonder enig begrip voor fysica. Maar dit zijn de lessen van de kwantumfysica.

Hoe ging de sessie? Waardeloos. Je baas heeft gebeld. Hij maakt zich zorgen over jou. Ik wil je bedanken dat ik hier mag blijven. Ik weet dat ik soms te veel ben en dat het moeilijk was na Bob en zo. En jij bent gewoon geweldig geweest. Ik bedoel, ik maak er een zootje van naderhand ruim ik wel op, maar het is niet leuk voor jou. Soms denk ik dat je mij verstandig maakt. Ik? De dag dat ik iemand verstandig maak, zitten ze in de problemen. In ieder geval ik heb een cadeautje voor je gemaakt om je te bedanken. Maak maar open. Ik heb je foto's bekeken en heb mijn favorieten eruit gehaald. En dat duurde heel lang, want er zijn zoveel goede. Dit dat is voor alle geweldige foto's die je nog zult maken. Ik had een vreemde dag. Dank je.

Wat is mijn leven? Waarom is jouw leven? Wat is de reden voor leven? Waar ga ik heen? Wat gebeurt er als ik overlijd? Waarom bestaat er iets? - Wat is realiteit? Het zet je aan het denken, nietwaar? Als gedachten met water dat kunnen doen kunnen onze gedachten dan met ons doen? Werkelijkheid wordt gevormd door ervaringen. Is dit - Succesvol

Heb je ooit nagedacht over waar gedachten van gemaakt zijn? Bevatten gedachten materie? Dat ligt eraan wat jij als werkelijkheid ervaart. De wereld bestaat uit mogelijke werkelijkheden tot we een keuze maken. Bestaan alle werkelijkheden in het kwantumveld gelijktijdig? Mijn definitie van een verslaving is iets wat je niet kunt stoppen. Er zijn meerdere werelden waarin we leven. De macroscopische wereld die we zien, is die van onze cellen van onze atomen, van onze kernen. Dit zijn compleet verschillende werelden met hun eigen taal en hun eigen wiskunde. Ze zijn niet kleiner, alleen anders. Maar ze zijn complementair. Want ik ben mijn atomen maar ook mijn cellen en ik ben ook mijn lichaam. Ik ben ook mijn macroscopische fysiologie. Het is allemaal waar. Er zijn gewoon verschillende niveaus van waarheid. Het diepste waarheid binnen de wetenschap én de filosofie is de fundamentele waarheid van eenheid. Op dat diepste, subnucleaire niveau van onze werkelijkheid zijn jij en ik letterlijk één.

Ik word wakker in de ochtend en bewust creëer ik mijn dag op de manier zoals ik wil. Soms omdat mijn geest alle dingen die ik moet doen onderzoekt en duurt het even voordat ik kan beginnen met mijn dag vorm te geven. Maar het probleem is, dat als ik mijn dag creëer en van buitenaf gebeuren er opeens allerlei kleine dingen die onverklaarbaar zijn, weet ik dat zij het proces of het resultaat zijn van mijn creatie. Hoe vaker ik dat doe, hoe groter het neurologisch netwerk in mijn hersenen wordt dat zegt dat het mogelijk is. Het geeft me de kracht en de drijfveer om het de volgende dag weer te doen.

Verslavingen bieden ons een prachtige kans om het verschil te duiden tussen het goede in ons karakter en de manier waarop dat karakter zich manifesteert in de driedimensionale wereld van ons lichaam.

Ik haat huwelijken.

We zullen zien dat het gevoel een verslaving is van een chemische roes die door ons lichaam stroomt via een grote variëteit aan klieren en endocriene klieren en door de ruggenmergvloeistof een gevoel geeft wat sommige een seksuele fantasie noemen. Er is slechts één seksuele fantasie nodig voor een erectie. Met andere woorden, één gedachte is voldoende voor een man om een erectie te krijgen. En er was niets buiten hem zelf dat hem dat gaf. Het was binnen in hem, wat hem dat gaf.

Ik wist niet dat jij hier was. Schuldig. Een trouwerij? Kom op. Het is een goede opdracht, als je het op die manier kunt zien. Wat is er te zien? 'Ik wil. 'Zij wilden. Ik bedoel, jij leeft in jouw verleden en alles bij jou is over wat er gebeurd is. Je haat kerken. Je haat bruiloften. Je haat mannen. Nu wil ik dat je er mee stopt. Dat hoeft niet. Ik ben daar getrouwd. Ik weet het. Ik heb de foto's genomen, weet je nog? Jij hebt te veel herinneringen welke je gezicht vertroebelen. Je weet dat je de beste technische fotograaf bent die ik heb. En ik wil enkele geweldige foto's hebben. Weet je wat? Jij hebt een goede Poolse bruiloft nodig. En kijk uit voor die katholieke jongens. - Je bedoelt de priesters?Kom. Ga weg hier.

Toen ik jonger was had ik een hoop ideeën over wat God was. En nu realiseer ik mij dat ik niet voldoende bewust ben om echt te begrijpen wat dat idee betekent. Dat ik één ben met de schepper die me maakte en hier bracht en die de melkwegen en het heelal vormde, enz. Hoe heeft dat uit de religie kunnen verdwijnen? Het was niet moeilijk.

De problemen die religie en verscheidene filosofische bewegingen door de eeuwen heen gecreëerd hebben, waren vergissingen. Want waarmee begonnen ze. Namelijk dat God een entiteit is die losstaat van ons. Die ik moet aanbidden, cultiveren, het naar de zin moet maken en door wie ik hopelijk beloond wordt aan het einde van mijn leven. Dat is niet wat God is. Dat is een blasfemie.

God is zo'n breed concept. Voor de meeste facetten die verbonden zijn met bestaande religies deins ik terug. Ik denk dat die een hoop schade hebben aangericht. Denk aan schade aan vrouwen, onderdrukte volkeren, het WTC.

En tegelijkertijd is er een kenmerk van een grote wetenschap. De beste wetenschappelijke benadering van Jezus' uitleg dat het mosterdzaadje groter was dan het koninkrijk Gods. De enige wetenschap die daar iets mee kan, is de kwantumfysica. We hebben momenteel grootse technologieën anti zwaartekracht magneten, magnetische velden, nulpuntenergie. En tegelijkertijd bestaat er dat bijgelovige, achterlijke concept van God.

Mensen conformeren zich vlug als er wordt bedreigd met eeuwigdurende straffen. Maar dit is niet hoe God is. Zodra je vraagtekens stelt bij de traditionele voorstelling van God ben je een agnost, een atheïst of je verstoort de sociale orde.

God moet groter zijn dan de grootste menselijke zwakheid en groter dan de grootste menselijke vaardigheid. Hij moet uitstijgen boven ons allerbijzonderste om de natuur in zijn grootsheid naar de kroon te steken. Hoe kan een man of vrouw zondigen tegen zo'n grootse geest? Hoe kan één klein koolstofpakketje op aarde in een uithoek van de Melkweg, in de rimboe de almachtige God verraden? Dat is onmogelijk. De mate van arrogantie bepaalt de mate van onderdrukking van hen die God naar hun evenbeeld scheppen.

Ik stel nu aan u voor meneer en mevrouw Richard 'Buck' Filipowski.

Als de hersenen hun gedachten afvuren lijken ze op een landschap van een onweerswolk. En de synoptische kloof is de lucht tussen de onweersbui en de aarde. Je ziet de dreigende donkere wolken kolken aan de hemel. Je ziet elektrische stroomstoten bewegen door aders van licht. Dan zie je de inslag in de aarde. De hersenen zien eruit als onweer als ze een gedachte presenteren. Niemand heeft ooit een gedachte gezien. Wat ze wel zien in de neurofysica is een storm die woedt in verschillende kwadranten van de hersenen. Dat zijn bepaalde gebieden in het lichaam en waar een persoon op reageert. Een holografisch beeld. Woede, moord, haat, compassie, liefde.

De hersenen maken geen verschil niet tussen wat ze zien en wat ze zich herinneren. Omdat dezelfde neurale netwerken oplichten. De hersenen bestaan uit zenuwcellen, de neuronen. Deze neuronen hebben vertakkingen en vormen zo een neuronetwerk. Iedere plaats waar zij elkaar raken ontstaat een gedachte of herinnering. Concepten worden gevormd door associatieve herinnering. Bijvoorbeeld: Ideeën, gedachten en emoties zijn verbonden in dit neuronetwerk en ze zijn mogelijk verbonden met elkaar. Het concept van liefde is ook opgeslagen in dit enorme netwerk. Maar het concept wordt opgebouwd uit vele andere ideeën erover. Soms is liefde verbonden aan teleurstelling. In dat geval is liefde verbonden met verdriet, boosheid en zelfs woede. Woede kan verbonden zijn met verdriet, wat weer herleid wordt tot liefde.

We bouwen modellen van onze visie op de wereld op ons heen. Hoe meer informatie we hebben, hoe gedetailleerd ons model wordt. En we vertellen onszelf een verhaal over hoe de buitenwereld is. Alle informatie die we verwerken en die we oppikken uit de omgeving is altijd gekleurd door de ervaringen die we hebben gehad en een emotionele reactie op wat binnenkomt.

Wie zit achter het stuur wanneer we onze emoties controleren en er op reageren? We weten fysiologisch dat zenuwcellen die tegelijk oplichten ook samenwerken. Als je dit vaker herhaalt krijgen die cellen een relatie. Als je elke dag boos wordt, of gefrustreerd raakt als je dagelijks lijdt, of als je elke dag geslachtsofferd voelt dan voed je dat neuronet dagelijks. Dat neuronet heeft nu een langdurige relatie met alle zenuwcellen die je persoonlijkheid bepalen. Zenuwcellen die niet samenwerken, raken op den duur die relatie kwijt. Als wij het denkproces, dat een chemische reactie in het lichaam oproept, onderbreken, breken de zenuwcellen die erbij betrokken zijn, hun relatie langzaam af.

Als we het proces onderbreken en opletten wat er gebeurt, niet zonder nadenken reageren, maar opletten wat er gebeurt, zijn we niet langer een emotioneel persoon die onbewust op de omgeving reageert. Zijn emoties dan goed of slecht? Emoties zijn er om iets chemisch in het lange termijngeheugen op te slaan. Dat is hun functie.

Alle emoties zijn holografisch eigenhandig ingeprinte chemische stoffen. De meest geavanceerde apotheek ter wereld zit hier binnen. Er is een gedeelte van de hersenen genaamd de hypothalamus en de hypothalamus lijkt op een miniatuur fabriek. Er worden scheikundige verbindingen gemaakt die overeen komen met zekere emoties die wij ervaren. Die stoffen noemen we peptiden, kleine reeksen aminozuren. Het lichaam maakt in totaal zo'n twintig aminozuren waaruit het lichaam wordt opgebouwd. Het lichaam is een eiwit makende machine. In de hypothalamus worden peptiden samengevoegd tot bepaalde neuropeptiden of neuronhormonen die corresponderen met de emoties die we dagelijks ervaren. Er zijn dus chemische stoffen voor boosheid, verdriet, slachtoffering, wellust. Er is een chemische stof voor elke emotie die we ervaren.

Zodra we een bepaalde emotie in ons lichaam ervaren worden door de hypothalamus onmiddellijk peptiden aangemaakt en afgegeven aan het bloed. Zodra ze in ons bloed komen, zoeken ze hun weg door het lichaam.

Elke lichaamscel heeft receptoren aan de buitenkant. Eén cel kan duizenden receptoren hebben die in wezen openstaan voor invloeden van buiten. Als een peptide landt op een cel, is het een soort sleutel die past in een slot. Hij hecht zich aan het oppervlak van de receptor. Hij brengt de receptor in beweging alsof hij op een deurbel drukt. Er gaat een signaal naar de cel. Het is tijd om te feesten.

Als je volwassen bent en al het een en ander hebt meegemaakt probeer je afstand te nemen tot je emoties of je refereert bij alles wat je doet aan het verleden.

Wat is dat? – een cocktail, Gemengd.

In beide opties, waarbij je óf afstand bewaart of te emotioneel reageert omdat je teruggaat naar het verleden opereert de persoon niet als een eenheid.

Aan de buitenkant van de cellen zitten miljarden receptoren die de binnenkomende informatie ontvangen. Een receptor die een peptide bevat, verandert de cel op veel opzichten. Hij veroorzaakt een hele reeks biochemische reacties die soms zelfs tot een verandering van de cel kunnen leiden.

Wanneer ik groot ben, wil ik fotograaf worden net als jij. Heb je een paar tips voor me? Neem veel foto's. Dank je.

Elke cel leeft en elke cel heeft een bewustzijn vooral als je kijkt vanuit het perspectief van de waarnemer: Het perspectief van de cel. De cel de kleinste bewuste eenheid van ons lichaam.

Ik heb honger! We hebben een hele schotel besteld. Laat maar komen. Heerlijk. Ja.

Mijn definitie van een verslaving is heel simpel: iets wat je geen halt kunt toeroepen.

Laat me niet lijden, alsjeblieft. Ik heb pijn!

We organiseren situaties die recht doen aan onze biochemische hunkering van de cellen in ons lichaam en waarin aan de behoeften wordt voldaan.

Het gebeurt altijd met mij. Elke dag! Waarom ik?

En de verslaafde heeft altijd iets meer nodig om die roes te krijgen of die kick te krijgen die het lichaam vraagt.

Zeg me niet te kalmeren! Je commandeert mij altijd.

Ik bedoel te zeggen dat als je je emoties niet kunt beheersen je er aan verslaafd bent.

Ik wist dat dit zou gebeuren. Dat is niet wat we hadden afgesproken! Je gaat me niet bedonderen. Jij doet helemaal niets, dus zal ik het doen. Nee mevrouw. Doop je half opgegeten garnaal niet opnieuw in de cocktailsaus. Barst met je gezondheidsvoorschriften. Ik ben de zuster van de bruid. Ik dip mijn kont in de cocktailsaus als ik er zin in heb. Waarom sta je hier zo? Ga naar buiten en serveer. Zorg dat iedereen een vol bord heeft. Leuk! Hoor eens Steven

Wat is werkelijkheid?

Jij doet er niets aan, dus ik wil een fotograaf worden, net als jij.

Hoe kun je bijvoorbeeld beweren dat je verliefd bent op iemand? Je bent verliefd op de gevoelens waar je verslaafd aan bent. Want als je geliefde niet aan je eisen voldoet, valt hij of zij uit de gratie. Verandert dat niet onze visie op onze persoonlijke behoeften en onze persoonlijkheid?

Hoe kun je het niet zien? Nee! Je hebt de clou verkeerd. Het is een fotograaf grap. Ga maar door over je Muziek? Alles goed? Ik zag de bruidegom een grietje neuken! Wanneer? Daarnet! Ik was bij de bruidegom. Ik kan liplezen! Sorry, ik was zojuist bij de bruidegom. Hij houdt van Paulette. Waar? Polen ze zien er allemaal het zelfde uit in smoking. Jij bent niet Pools, ben Dank je. Dit zal helpen. Dank je. Graag gedaan. Dat zat in mijn mond. Vergeet het maar. Hoe heet je? Elliot, aangenaam. Mijn naam is Amanda. Ik had je moeten vragen wat je naam is. Fotografeer je vaak bij trouwerijen? - Ja, ik haat het. Ik doe dat weer met mijn handen, sorry.

Wij zijn emoties en emoties zijn wij. Nogmaals, ik kunt ze niet los van elkaar zien. Je moet beseffen je hele spijsvertering, elke sluitspier, elke groep cellen die voeding komt halen of wegbrengen voor voedsel of om iets te genezen of te repareren onder invloed van emoties staan.

Het is één groot gezoem. Dus je vraagt je af of emoties slecht zijn. Emoties zijn niet slecht. Nee, ze leven. Ze kleuren de rijkdom van onze ervaringen. Onze verslaving is het probleem. De meeste mensen beseffen niet dat als ze verslaafd zijn aan emoties dat dit niet alleen psychisch is, maar ook biochemisch. Heroïne werkt op dezelfde receptoren als emotionele stoffen. Als je verslaafd kunt raken aan heroïne dan kun je aan iedere neuropeptide en elke emotie verslaafd raken.

Op de bruidegom. Hoe gaat het, jongens? Hallo. - Wat hebben jullie nodig? Meiden. - Breng ze hier. Proost.

Het zoekcommando is verbonden met het vinden van een bepaalde emotionele staat. We kunnen niet eens gericht kijken zonder emotie.

Ze valt toch niet op me> Waar wacht jij in vredesnaam op? Kom op, stelletje mietjes. Ik geloof mijn ogen niet. Wat ben je aan het kom op. Ga uit de weg. Hoi, schat. Kom op schatje. Je weet dat je het wilt. Kijk niet zo naar me.

Hoe staat het met mensen die verslaafd zijn aan seks?

Hallo, grote knul. Is dat een rol pepermunt in je broek of ben je blij me te zien? Ik wil graag - Wacht even. Wil je nergens aankomen? Dat is erg dure apparatuur. Ik wil graag een Polka horen. Deze mensen willen graag een Polka horen. Je kunt geen Poolse bruiloft hebben zonder een Polka! Nee. Wil je er over ophouden? Hou je Hoe kun je een Poolse bruiloft hebben zonder Poolse muziek? Blijf met je handen van mijn spullen af! Ik zei al eerder het is geen Poolse bruiloft zonder een Polka.

Onze geest creëert werkelijk ons lichaam (geeft letterlijk ons lichaam vorm). Het begint allemaal in de cel. De cel is een eiwitfabriek. Maar hij wordt aangestuurd door de hersenen. De gevoeligheid van receptoren is veranderlijk. Als een receptor voor bepaalde drugs of een bepaald lichaamssap een lange tijd intensief wordt bestookt zal het letterlijk verschrompelen. Ze verminderen in aantal of ze worden minder gevoelig voor de stof. Dus dezelfde hoeveelheid drugs of sappen genereren een kleiner effect. Als we de cel dagelijks heftig bestoken met dezelfde stof, steeds weer opnieuw, dag na dag, zal die cel als hij gaat delen en een zuster- of dochtercel voortbrengt zal de volgende cel veel meer receptoren hebben voor die speciale neuropeptiden en minder voor vitamines, mineralen, voedingsstoffen en zelfs de afvoer van afval- en gifstoffen.

Veroudering is het gevolg van oneigenlijke eiwit productie. Wat gebeurt er als we verouderen? Onze huid verliest elasticiteit. Maar elastine is een eiwit. De spijsverteringsenzymen worden minder. We verteren niet zo goed. Het synoviaal vocht bestaat uit eiwitten. De botten worden broos. Veroudering is dus het gevolg van een afwijkende eiwitproductie. De vraag is dan of het wat uitmaakt wat we eten. Heeft goede voeding wel zin als de cel niet meer de juiste receptoren heeft na 20 jaar emotioneel mishandeling om gezonde voedingsstoffen op te nemen of binnen te laten die nodig zijn voor onze gezondheid?

Goed mensen, het is tijd voor een koerscorrectie in het traject van ons avontuur. En die koerscorrectie is een nieuw paradigma. Het is een uitbreiding van het oude. Het heelal is groter dan we dachten. Het zal altijd groter zijn dan we denken.

Ik haat je. Idioot. Kijk naar jezelf. Je bent vet. Je bent lelijk. Je bent niets waard. Je wordt oud. Ik haat je.

Het geeft te denken nietwaar? Als gedachten dat met water kunnen doen wat kunnen gedachten dan met ons doen?

Er is nog nooit iemand gekomen die je voldoende intelligente informatie geeft over je eigen schoonheid. Hoe je van binnenuit werkt. Dat je verslavingen hebt omdat we niets beters is. Je hebt geen betere dromen, want die heeft niemand je ooit geleerd. Vind ik jou een slecht mens? Nee, vind ik je een goed mens? Ook dat niet. Ik denk dat je God bent.

In het algemeen biedt de psychiatrie mensen te weinig vrijheid van handelen. Heel veel problemen, niet allemaal, maar wel veel worden veroorzaakt door domme keuzes. Mensen moeten leren om andere keuzes te maken.

Kan ik wat tandpasta lenen? Bedankt.

Als ik zeg dat wij 'verdwijnen', bedoel ik dat niet letterlijk. We verdwijnen uit dat deel van de hersenen waar de persoonlijkheid zetelt. Onze verbinding met mensen met plaatsen onze associatie met dingen, tijden gebeurtenissen, waar onze identiteit en persoonlijkheid worden bevestigd.

De gemiddelde mens die z'n leven saai en niet inspirerend vindt, heeft geen poging gedaan om iets te vinden wat hem wel inspireert.

Men is zo gehypnotiseerd door hun omgeving, de media en de tv, door mensen die idealen najagen die iedereen najaagt en die niemand in fysiek opzicht en wat schoonheid betreft, kan evenaren. Het zijn illusies waar velen zich aan overgeven. Ze leven vervolgens een middelmatig bestaan. Hun ziel en hun verlangens

komen wellicht nooit aan de oppervlakte. En dus willen ze iemand anders zijn. Maar als dat wel gebeurd en zij gaan zich afvragen of er meer is waartoe ze hier zijn. Wat is het doel van het leven? Waar ga ik heen? Wat ga ik heen als ik sterf? Als ze die vragen gaan stellen, spelen ze met het idee dat ze wellicht overspannen zijn. Maar in wezen storten hun oude concepten en hun visies op het leven in elkaar.

We bevinden ons op een compleet nieuw territorium in onze hersenen. En omdat dat zo is, bedraden we de hersenen opnieuw. We maken verbinding met een nieuw concept. Uiteindelijk veranderen we daardoor van binnenuit. Als ik van gedachten verander, verander ik mijn keuzes dan ook? Maak ik andere keuzes, en als dat zo is, veranderen die mijn leven? Waarom kan ik niet veranderen? Waar ben ik verslaafd aan en wat verlies ik? En welke persoon, plaats, ding, tijd of gebeurtenis waar ik aan gehecht ben en die ik niet wil verliezen omdat ik er wellicht ontwenningverschijnselen krijg? Zie hier, het menselijk drama.

Hier Bob, ik bel je alleen om te zeggen dat ik hoop dat je vanavond kunt komen. Ik zou je heel graag willen zien. Ik moet je echt spreken. Ik weet dat we het kunnen uitpraten.

Dit is de enige planeet in de melkweg die bewoond is en waar alles doordrenkt is van religie. Weet u hoe dat komt? Omdat mensen onderscheid maken tussen goed en kwaad.

Als ik dit doe, word ik door God gestraft en als ik dat doe, word ik beloond. Dat is een povere beschrijving van het levenspad dat we moeten volgen. Maar het is rampzalig, want goed en kwaad bestaan niet in absolute zin. Want is er niet zoiets als goed en kwaad. We beoordelen dingen veel te oppervlakkig. Wil dat zeggen dat je je overgeeft aan zonde, verdorvenheid en corruptie? Nee. Het betekent simpelweg dat je beter moet begrijpen waar je mee te maken hebt en die je kunt verbeteren. Er zijn dingen die ik doe en daardoor groei ik. Van andere dingen zal ik niet groeien. Maar er is geen goed of kwaad. Er wacht geen God om je te straffen voor het een of het ander.

Er is geen God die mensen veroordeelt. Iedereen is goddelijk.

Tegelijkertijd, is God een naam van een soort benaming voor dat deel van onze ervaringen die bovenaards of verheven zijn.

Ik heb geen idee wat God is. Maar ik ervaar wel dat Hij bestaat. Z'n aanwezigheid voelt heel echt. Ik weet echter niet hoe ik Hem moet zien, als een mens of als een ding. Ik krijg het beeld niet scherp. Als je aan een mens vraagt om uit te leggen wat God is, is hetzelfde als aan een vis vragen om het water waarin hij zwemt te verklaren.

God is een superpositie van de geest van alle dingen. Je bent een God in wording. Je moet je weg gaan. Maar op een dag moet je net zoveel houden van het abstracte als van je verslaving. De enige manier waarop ik ooit goed kan zijn voor mezelf bereik ik niet via mijn lichaam maar wat ik via mijn geest doe.

Als we bewust onze bestemming vormgeven en als ons spiritueel bewust zijn dat onze gedachten de werkelijkheid en ons leven kunnen beïnvloeden, want die twee zijn gelijk dan ben ik toegerust om mijn dag vorm te geven. ik neem de tijd om mijn dag te vormen en ik beïnvloed het kwantumveld. Als de waarnemer me gadeslaat terwijl ik dit doe als ik dit doe en als er een spiritueel aspect is aan wat ik doe, geef me dan een signaal dat je gezien hebt wat ik heb gecreëerd en doe dat op een onverwachte manier. Dan ben ik net zo verbaasd dat ik die dingen kan ervaren en laat er geen twijfel over bestaan dat het van jou afkomstig is. De hersenen kunnen miljoenen verschillende dingen. Mensen moeten leren dat zij en hun geest ongelooflijk knap zijn. Ze hebben niet alleen dat ding in hun hoofd dat zoveel kan. Het kan ons misschien optillen naar een hoger bestaansniveau waar we de wereld beter begrijpen en onze relaties tot andere dingen en mensen. Dat geeft ons leven een diepere betekenis. We kunnen allemaal toegang hebben tot onze spirituele hersenen.

We moeten formuleren wat we willen en ons daar zo zeer op concentreren en focussen en ons daar zo bewust van zijn dat we onszelf uit het oog verliezen. Dat we de tijd en onze identiteit uit het oog verliezen. Op het moment dat we helemaal opgaan in die ervaring dat we onszelf en de tijd uit het oog verliezen. Dat beeld is het enige juiste beeld. Iedereen die iets heel graag wil, kent dat gevoel. Dat is kwantumfysica in actie. Het zichtbaar maken van de realiteit, de waarnemer in volle glorie.

Je bewustzijn beïnvloedt anderen om je heen. Het beïnvloedt eigenschappen van materie. Het beïnvloedt jouw toekomst. Je helpt je toekomst mee vormgeven. Geef me een teken dat je dingen ziet die ik heb gecreëerd en doe dat op een onverwachte manier. Zodat ik net zo verbaasd ben dat ik die dingen kan ervaren. bestaat dat dit van jou komt zodat ik verbaasd ben over mijn capaciteit om deze dingen te ervaren en laat er geen twijfel over bestaan dat het van jou komt.

Kennen we elkaar werkelijk? Wat is mijn leven? Bewust zijn van godsdienst is fundamenteel. Heb je jezelf ooit gezien door de ogen van de ander die je bent geworden? Wat een initiëring. Heb je ooit stilgestaan en jezelf bekeken door de ogen van de ultieme waarnemer?

Ik ben veel meer dan ik denk dat ik ben. Ik kan zelfs nog veel meer zijn dan dat. Ik kan de omgeving en de mensen beïnvloeden. Ik kan zelfs de ruimte beïnvloeden. Ik kan de toekomst beïnvloeden. Ik ben verantwoordelijk voor al die dingen. Ik kan niet los gezien worden van m'n omgeving. Ze maken samen één geheel. Ik ben met alles verbonden. Ik ben niet alleen.

De onderlinge verbondenheid van het heelal dat we met elkaar en met het heelal verbonden zijn. Dat is de beste verklaring voor spiritualiteit. Ik geloof dat we hier op aarde zijn om onze intentionaliteit te ontwikkelen en te leren goede scheppers te worden. We zijn hier om scheppers te worden. We zijn hier om de ruimte te vullen met ideeën en grootse gedachten. We zijn hier om iets van het leven te maken.

Om het kwantum te erkennen, de plaats waar je echt een keuze hebt te erkennen, om het brein te verkennen. Als die verschuiving van perspectief plaatsvindt, heet dat verlichting. De kwantummechanica staat toe het ongrijpbare verschijnsel van vrijheid toe wat verweven is met de menselijke natuur. Kwantumfysica is heel kort gezegd een fysica van mogelijkheden. De vraag is wiens mogelijkheden het zijn en wie er vervolgens uit kiest om ons een bepaalde ervaring te bezorgen.

Het enige bevredigende antwoord dat zowel logisch en betekenisvol is het antwoord dat bewustzijn de basis is van al het zijn. We moeten kennis nastreven zonder last te hebben van onze verslavingen. Als we dat kunnen, maken we kennis zichtbaar in de werkelijkheid en ons lichaam zal nieuwe manieren ervaren, nieuwe chemie, nieuwe hologrammen nieuwe dimensies in het denken onvoorstelbaar verder dan onze stoutste dromen.

We zullen ooit het niveau bereiken van de avataren die we kennen uit de geschiedenis, Boeddha's en Jezus. Welkom in het hemelrijk, hier zijn geen oordelen, geen haat, geen beproevingen. Niets. Doordat wij gewoon zijn kan deze ware werkelijkheid uit het ongrijpbare te voorschijn komen om los te komen van inertie, actie, chaos en z'n ware vorm behouden. aantastbaarheid om terug te trekken uit traagheid, actie en chaos. Dat noemen we materie.

Hoe meten wij deze effecten? We leiden ons leven en kijken of er iets in ons leven is veranderd. En als het veranderd is worden we de onderzoekers tijdens ons leven. Dat is de reden van ons bestaan. Neem het allemaal zomaar aan. Onderzoek het en kijk of het waar is.

Je bent terug. - Ik ben terug. Je hebt mijn vraag nooit beantwoord. Welke vraag? Hoe diep wil je in het konijnenhol kruipen?

Denk daar maar eens een tijdje over na.

Professoren

Mijn naam is **David Albert Ph.D.** Ik heb een doctoraal in theoretische natuurkunde. Ik studeerde biochemie aan de Rutgers universiteit en ging eens naar een college over chiropractie aan de Levens Universiteit in Atlanta. Mijn postuniversitaire opleiding is in anatomie en fysiologie neurochemie, neurofysiologie en genetica. Ik studeer kwantumfysica. Ik geef er soms les in. Ik heb een boek geschreven over kwantumfysica en veel boeken die de betekenis weergeven van kwantumfysica. Na mijn doctoraal aan Harvard ging ik bij CERN werken een Europees laboratorium voor deeltjes onderzoek en toen bij de faculteit aan Stanford. Mijn werk was de ontwikkeling van verenigde kwantum veldtheorieën. Ik heb ongeveer honderd publicaties op dit gebied gedaan, maar men kent mij misschien beter als de ontdekker van het supersymmetrisch SU5 de grote verenigde veldtheorie.

Ik kom aan de kost als anesthesist en iedere dag dat ik mijn patiënten in slaap breng vraag ik me af waar ze heen gaan en waarom ze daar eigenlijk zijn. Dat is een van de dingen die me overhaalden tot anesthesie en de studie van het bewustzijn.

Mijn naam is **Miceal Ledwith** en voor het grootste deel van mijn leven was ik professor in de theologie.

Mijn Naam is **Dr. Daniel Monti**. Ik ben arts van beroep met als extra specialiteit psychiatrie en menselijk gedrag. Ik werk voltijds op de faculteit van de Jefferson Medische Universiteit. Ik raakte eigenlijk zeer geïnteresseerd in het bestuderen van dit hele onderwerp over de hersenen en spiritualiteit omdat dit te maken had met de vragen die ik als kind stelde over de realiteit, hoe we waarheid begrijpen en wat echt was. Als ik ouder werd en me realiseerde dat hoewel spiritualiteit, in zekere zin een belangrijk onderdeel van het vinden van het antwoord was wetenschap ook een cruciaal onderdeel was. Ik was uiteindelijk een manier aan het zoeken om deze twee krachten samen te brengen.

Mijn naam is **Candace Pert** ik ben een hoogleraar aan de Medische school in Georgetown. Hier filmen we echt grote denkers. Iedereen in deze ruimte is een grootse denker nu we ze aan het denken hebben gezet. Dat is altijd de truc, nietwaar?

Ik moet vertellen dat ik afgestudeerd ben in fysica. Ik ben nog niet volledig gekwalificeerd als theoretische fysicus. Maar als het een beetje mee zit en ik blijf mij afbeulen met mijn probleemgevallen en examens en de rest hoop ik uiteindelijk fundamentele kwantumtheorie toe te passen op kwantum informatie verwerking. Dus heb ik besloten dat als ik stop om hoofd van een afdeling te zijn en ik al mijn professionele commissies opgeef en alle overheidscommissies, hou ik voldoende tijd over waar in ik kan werken.

Natuurlijk geef ik dan ook al mijn macht op maar opofferingen horen erbij. Ik moest mijn baan houden om mijn familie te voeden. Ik veronderstel dat je me vraagt hoe een wetenschapper zo gek kan klinken omdat ik gek moet klinken. Dat is echt een interessante vraag. Als je lang genoeg wetenschap bestudeerd serieus genoeg en je graaft diep genoeg en je hebt er daarna geen gek gevoel over heb je er niets van begrepen.